

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19248

гр. София, 08.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в закрито заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **9846** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Образувано по жалба на М. А. Я., ЕНГ [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № 1130/05.09.24 г. на Директора на Агенция „Митници“, с която на основание чл. 10, ал. 15 от ЗМ, жалбоподателката е преместена временно за срок от шест месеца от длъжност „Главен юрисконсулт“ на длъжност „главен разследващ митнически инспектор“.

Заповед № 1133/05.09.2024 г. на Директора на Агенция "Митници" е връчена на 24.09.24 г. Жалбата е подадена на 02.10.24 г. и е изпратена от административния орган.

В жалбата се съдържа и искане с характер на такова по чл.166 от АПК (формулирано като искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта).

Твърди се, че преместването ще причини вреди, защото Я. не притежава личен автомобил, нито свидетелство за управление на МПС, което я поставя във фактическа и обективна невъзможност да изпълни служебните си задължения, за което може да понесе дисциплинарна отговорност. Не е налице обективна необходимост за преместването ѝ, а отделно от това не отговаря на изискванията за заемане на длъжността, на която я преместват.

По делото е постъпило становище от ответната страна, в което се твърди, че така направеното особено искане по чл. 166, ал. 2 от АПК е неоснователно и недоказано, поради което се иска същото да бъде отхвърлено, защото разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Нормата на чл. 166. ал. 2 от АПК изисква жалбоподателя да докаже наличието на опасност от настъпване на вредоносни за него последици в

резултат на незабавното изпълнение на административния акт В материалноправен аспект вредата за него трябва да е значителна или да е от такова естество, че трудно да може да я поправи. Вероятността от настъпването на значителни или трудно поправими вреди не може да се презюмира, а следва да бъде доказана от страна на жалбоподателя. Евентуално накърнени лични интереси или твърдяни лични неудобства от изпълнението на акта не са от естество да обосноват: спиране на действието на обжалвания акт. За да е обосновано искането за допускане на предвиденото в чл. 166, ал. 4 от АПК спиране на допуснатото предварително изпълнение, следва да са посочени доказателства, а в случая те липсват.

По допустимостта на искането:

Искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед е допустимо, но неоснователно:

Предявеното искане по чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 АПК има годен предмет, тъй като се иска спиране от оспорващ самата заповед, М. А. Я. е легитимирана да търси спиране на предварителното ѝ изпълнение. Съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2, изр.1 АПК. Подадено с жалбата искането се явява допустимо.

По основателността на искането.

Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над този, защитен от ех lege постановеното предварително изпълнение.

Съгласно посочената като правно основание в заповедта норма на чл.10, ал.15 от Закона за митниците, при служебна необходимост митническият служител може да бъде преместван да изпълнява временно друга или същата служба в рамките на митническата администрация, със заповед на директора на Агенция "Митници" за срок не повече от 6 месеца през една календарна година при условията на командироване. В случая с процесната заповед е разпоредено преместване по посочената разпоредба, без съгласие на служителя за срок от 09.09.2024 г. до 08.03.2025 г. включително или до отмяна на заповедта. Тъй като се касае за служебно правоотношение, то приложим е Законът за държавния служител (ЗДСл). Съгласно чл.124, ал. 2 от ЗДСл, обжалването на актовете, касаещи възникването, съдържанието и прекратяването на служебното правоотношение не спира тяхното изпълнение. Процесната заповед касае съдържанието на служебното правоотношение на жалбоподателката, относно мястото на изпълнението му. В този смисъл и предвид това, че в заповедта е фиксирана начална дата за изпълнението ѝ 09.09.2024 г., то се касае за подлежащ на изпълнение акт, чието изпълнение не се спира от подадената до съда жалба.

Съгласно правилото на чл.166, ал. 4 АПК предварителното изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 – когато би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В случая искането за спиране на предварителното изпълнение на процесната Заповед е обосновано с настъпване на негативни последици в личната сфера на жалбоподателката Я. и трудности от семейно и служебно естество, свързани с твърдение, че жалбоподателката не притежава личен автомобил, както и свидетелство за управление на МПС, което я поставя във фактическа и обективна невъзможност да

изпълни служебните си задължения. Не е налице обективна необходимост за преместването ѝ, а отделно от това не отговаря на изискванията за заемане на длъжността, на която я преместват, за което може да понесе дисциплинарна отговорност.

Описаните в жалбата вреди не представляват такива по смисъла на чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 АПК, а отделно от това не са подкрепени с нужните доказателства.

Със Заповед № 1130/05.09.2024 г. на директора на АМ, на основание чл. 10, ал. 15 от Закона за митниците, М. А. Я. на длъжност „главен юрисконсулт в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Административнонаказателна дейност и разследващи органи“, отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница София е преместена, считано от 09.09.2024 г. до 08.03.25 г. включително или до отмяна на заповедта, да изпълнява длъжността „главен разследващ митнически инспектор в Агенция „Митници“, с определено място на работа в сектор „Административнонаказателна дейност и разследващи органи“, отдел „Митническо разузнаване и разследване“. Териториална дирекция Митница София.

С обжалваната заповед, на основание горепосочената нормативна разпоредба, поради възникнала служебна необходимост, служителят е временно преместен да изпълнява друга длъжност в рамките на същата администрация, в конкретния случай без да има промяна на мястото на изпълнение на служебните задължения - сектор „Административнонаказателна дейност и разследващи органи“, отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница София.

Действието на заповедта е в ясно очертани времеви граници (от 09.09.2024г. до 08.03.25 г. включително), като при евентуално спиране на предварителното ѝ изпълнение и в случай на отхвърляне на жалбата, заповедта няма да произведе никакво правно действие занапред поради изтичане на определения в нея срок на преместване. В тази връзка, на още по-силно основание, и в тежест на жалбоподателката е доказването на друг противопоставим правен интерес, който е със същата и по-висока степен на важност от тази на обществения интерес да се осигури кадрова обезпеченост на една от длъжностите с изключителна значимост за осъществяване на действия по разследване на митническите престъпления.

Посочените от жалбоподателката доводи за спиране на изпълнението на оспорената заповед са изцяло неотнормирани и недоказани спрямо предварителното изпълнение на заповедта, а касаят спора по същество.

Това, че жалбоподателката не притежава автомобил и свидетелство за управление на МПС представляват обстоятелства, засягащи личния ѝ живот и са ирелевантни към предварителното изпълнение на заповедта. Липсата им не е пречка за изпълнение на служебните задължения на Я. в качеството ѝ на главен разследващ митнически инспектор и няма негативно или пречатващо влияние за изпълнение на задълженията ѝ. Отделно от това жалбоподателката не е преместена извън територията на [населено място], за да се налага да пътува. В случая заповедта не противоречи на даденото с Тълкувателно решение № 2 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 2/2013 г. становище в съобразителната част на което е посочено, че "Промяната на населеното място, в което се осъществява държавната служба, е изменение на съществен елемент на служебното правоотношение". Посочено е в тълкувателното решение също, че актът за преместване на държавен служител при служебна необходимост е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и подлежи на съдебен контрол.

От твърдения на жалбоподателката става ясно, че тя е със стаж близо тридесет години в АМ. Това показва, че тя притежава необходимата компетентност за изпълнение на длъжността „главен разследващ митнически инспектор” и отговаря на всички нормативни изисквания за заемането ѝ, тъй като доказателства в обратната посока не са представени. Длъжността „главен юрисконсулт в Агенция „Митници“, на която е назначена и длъжността „главен разследващ митнически инспектор“, на която е преместена да изпълнява временно, са с идентични изисквания, съгласно Класификатора на длъжностите в администрацията.

Отделно от това съдът не възприема тезата на Я., че евентуалната отмяна на обжалваната заповед ще постави под въпрос законосъобразността на извършените от нея действия по разследване и процесуално-следствени действия, защото това няма отношение към възникването на конкретен вредоносен резултат, а отмяна на оспорената заповед по реда на съдебния контрол за законосъобразност не би заличила с обратна сила правното действие, което същата е породила до този момент.

Освен това, за да обоснове спиране на предварително изпълнение, искателят следва да докаже противопоставим интерес със степен на значимост, преодоляваща защитата на обществения такъв. В случая общественият интерес е да се осигури кадрова обезпеченост на една от длъжностите с изключителна значимост за осъществяване на действия по разследване на митническите престъпления, който интерес в случая има превес над личния интерес на жалбоподателката.

С тези мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането с правно основание чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 АПК от М. А. Я., ЕНГ [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], за спиране на изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт Заповед № 1130/05.09.24 г. на Директора на Агенция „Митници“, с която на основание чл. 10, ал. 15 от ЗМ, жалбоподателката е преместена временно за срок от шест месеца от длъжност „Главен юрисконсулт“ на длъжност „главен разследващ митнически инспектор“.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС на Република България в седмодневен срок.

СЪДИЯ: